

Bilag 3.

MINISTEREN FOR GRØNLAND

Den 12. december 1961.

Under henvisning til udvalgets skrivelser af 29. november 1961 vedrørende de i betænkning over statsregnskabet for finansåret 1960 optagne spørgsmål henholdsvis om lønninger til udsendte tjenestemænd m. fl. i Grønland og om etableringen af en endelig ordning af Grønlands tekniske organisations regnskabsforhold skal jeg herved oplyse følgende:

Som det vil være udvalget bekendt, har ministeriet for Grønland af årsager, der ligeledes vil være bekendt, hidtil for de til Grønland udsendte tjenestemænds vedkommende vist tilbageholdenhed, for så vidt angår gennemførelsen af den i normerings- og klassificeringslovens § 158 nævnte lønregulering og ydelsen af det i samme lovs § 159 omtalte Grønlandstillæg.

Imidlertid har jeg som følge af stærkt pres fra grønlandsk side samt under hensyn til lovens klare ordlyd ikke længere ment at kunne gå ind for, at den nævnte ordnings gennemførelse udskydes yderligere.

Uanset de betydelige vanskeligheder af politisk og administrativ art, som vil være forbundet med en lønregulering og indførelse af Grønlandstillæg for de udsendte tjenestemænd, og uanset at Grønlandsudvalget af 1960, der i sit kommissorium også har fået pålagt at tage stilling til de grønlandske lønproblemer, må forventes at ville stille forslag om radikale ændringer inden for dette område, har jeg derfor allerede i juni måned d. å. foranlediget, at det i normerings- og klassificeringslovens § 159 omhandlede Grønlandstillæg nu er blevet nedsat med henblik på en stillingtagen til størrelsen af det Grønlandstillæg, der i henhold til samme lovs § 159, stk. 1, skal ydes de udsendte tjenestemænd.

Imidlertid har der endnu ikke været afholdt møder i Grønlandstillægsnævnet, hvilket bl. a. skyldes, at den i efteråret i Grønlandsudvalget af 1960 indledte behandling af de grønlandske lønproblemer har gjort sagen yderligere kompliceret.

Dette hænger bl. a. sammen med, at stedfundne undersøgelser af forholdet mel-

lem leveomkostningerne i Grønland og Danmark, foretaget af udvalgets sekretariat, har ført til krav fra grønlandsk side om en væsentlig nedsættelse af den i normerings- og klassificeringslovens § 158 omhandlede reduktionsprocent.

Da de konsekvenser, som en sådan eventuel reduktionsprocentnedsættelse vil kunne have til følge over for andre lønmodtagergrupper i Grønland, endnu vanskeligt kan overses, men bl. a. må formodes at ville have yderst alvorlige følger i relation til den grønlandske produktions rentabilitet, har jeg fundet det hensigtsmæssigt at foranledige Grønlandstillægsnævnets arbejde udskudt indtil videre, idet jeg under disse omstændigheder, der kan have væsentlige ændringer i den samlede grønlandske lønpolitik til følge, har anset det for urigtigt, at nævnet på nuværende tidspunkt udtaler sig om Grønlandstillæggets størrelse.

I stedet har jeg foranlediget, at det grønlandske pris- og lønnævn nu er blevet indkaldt med kortest muligt varsel med henblik på en drøftelse af de lønpolitiske problemer, som de stedfundne leveomkostningsberegninger har haft til følge.

Hvorvidt og i bekræftende fald hvornår den i normerings- og klassificeringslovens § 158 forudsatte lønregulering og det i samme lovs § 159 omhandlede Grønlandstillæg for de udsendte tjenestemænd vil blive etableret, ser jeg mig derfor først i stand til at besvare, når de nært forestående forhandlinger i det grønlandske pris- og lønnævn er afsluttet.

Ad statsrevisorernes betænkning, bilag 8, side 238-242.

Som anført i 3. revisionsdepartements beretning blev der pr. 1. januar 1961 iværksat en ændring af arbejdsgangen på GTOs kontorer i Grønland, der tog sigte på at udforme grundmaterialet for lønafregning og regningsudskrivning m. v. på en sådan måde, at GTOs institutionsledere i Grønland fik mulighed for at følge de iværksatte arbejders økonomi og foretagne bevillingskontrol,